

Dato: 16. juni 2009
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2009/4011-355
Sagsbeh.: SVE

Besvarelse af spørgsmål nr. 131 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 6. maj 2009 (Alm. Del).

Spørgsmål 131:

"Ministeren bedes oplyse, hvad myndighederne aktivt har foretaget sig og agter at foretage sig med henblik på at sikre, at bl.a. østeuropæiske hjemløse, som opholder sig ulovligt i Danmark, vender tilbage/udvises til deres hjemlande."

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Indenrigs- og Socialministeriet, der har oplyst følgende:

"Det er en betingelse for hjælp efter lov om social service, at man opholder sig lovligt her i landet, jf. lovens § 2. Kommunerne kan derfor ikke stille et tilbud efter serviceloven, som fx en plads på et herberg eller et værested evt. med mulighed for nødovernatning, til rådighed for personer, der ikke opholder sig lovligt her i landet.

Personer, der ikke opholder sig lovligt her i landet, har alene ret til den hjælp, som ikke kan vente, til de kommer hjem igen. Det gælder f.eks. akut lægehjælp mv.

De sociale myndigheder har således ingen forpligtelser overfor personer, der opholder sig ulovligt i Danmark."

Indenrigs- og Socialministeriet har endvidere oplyst, at reglerne er præciseret i et fællesbrev af 19. maj 2008 fra Velfærdsministeriet og Kommunernes Landsforening til samtlige kommuner, regioner m.fl. Der henvises til følgende link:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=117269>.

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end 6 måneder, udvises, når den pågældende er dømt for visse former for kriminalitet (simpel vold, våbenbesiddelse, mindre berigelseskriminalitet mv.), eller over for politiet har erkendt overtrædelsen, eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, endvidere udvises, hvis andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

Efter udlændingelovens § 25 b kan en udlænding desuden udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Spørgsmålet om afvisning er nærmere reguleret i udlændingelovens § 28. Afgørelse om afvisning ved indreisen i Danmark (dvs. ved de ydre grænser) kan træffes af vedkommende politidirektør. Afvisning kan endvidere ske indtil 3 måneder efter indreisen. Udlændinge, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1 (EU-/EØS-borgere) eller stk. 2 (tredjelandstatsborgere omfattet af EU-reglerne), kan dog kun afvises, hvis udlændingen har indrejseforbud og ikke har visum, hvis hensynet til Schengen-landenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, eller hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold, og det offentlige må bekoste udlændingens rejse ud af landet.

Det er Udlændingetjenesten, der har kompetencen til at træffe afgørelse om administrativ udvisning eller afvisning efter indreisen.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet. Justitsministeriet har henvist til følgende udtalelse fra Rigspolitiet:

"Vurderer politikredsen, at der ved antræffelse af en udlænding kan være grundlag for en afgørelse om ud- eller afvisning, forelægger politiet sagen for Udlændingetjenesten. Politiet kan i den forbindelse bestemme, at udlændingen under Udlændingetjenestens behandling af sagen skal frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1, såfremt de i lovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke skønnes tilstrækkelige til at sikre udlændingens tilstedeværelse, indtil en afgørelse om ud- eller afvisning er truffet.

Træffer Udlændingetjenesten afgørelse om administrativ ud- eller afvisning, foretager politiet en vurdering af, hvorvidt udlændingen fortsat skal frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1, indtil en ud- eller afvisning kan effektueres, idet udlændingeloven giver hjemmel til at frihedsberøve en udlænding ikke alene, mens det undersøges, hvorvidt betingelserne for ud- eller afvisning er til stede, men også i tiden fra afgørel-

sen om ud- eller afvisning er truffet, og indtil udsendelse kan finde sted.

I de tilfælde, hvor Udlændingetjeneste har truffet afgørelse om administrativ ud- eller afvisning, og hvor de pågældende ikke udrejser frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.”

Justitsministeriet har endvidere henvist til ministeriets besvarelse af 2. april 2009 af spørgsmål nr. 313 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Det er regeringens holdning, at udlændinge, der ikke opholder sig lovligt her i landet, skal udrejse. Det gælder også EU-/EØS-borgere samt andre udlændinge (tredjelandstatsborgere), der er omfattet af EU-reglerne.

En EU-borger kan indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indreisen eller, hvis den pågældende er arbejdssøgende og i stand til at forsørge sig selv, i indtil 6 måneder fra indreisen, jf. udlændingelovens § 2.

EU-borgere, der har ret til at opholde sig 3 måneder i Danmark, udvises efter gældende praksis for ulovligt ophold efter 4 måneder. Arbejdssøgende EU-borgere, der har ret til at opholde sig 6 måneder i Danmark, udvises efter gældende praksis som udgangspunkt for ulovligt ophold, når der er forløbet 7 måneder, medmindre de har fået arbejde.

I lovforslag nr. L 174 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister m.v.) har regeringen foreslået, at praksis for udvisning af EU-borgere skærpes, således at de normalt udvises, så snart det er konstateret, at de opholder sig ulovligt i Danmark, dvs. også selvom der ikke er forløbet henholdsvis 4 og 7 måneder. Lovforslaget er blevet vedtaget af Folketinget den 28. maj 2009 og træder i kraft 1. juli 2009.